

at besparede Udgifter ville blive tagne i Betragtning i Regnskabet for det samme Finansaar, i hvilket de ere besparede.

Naar jeg dernæst kommer til Statsrevisorernes Bemærkning angaaende nogle Udgiftsposter under ekstraordinære Udgifter til Seminariefonden og Seminarierne, hvor Udvalget har udtalt sin Samstemning med Statsrevisorerne, skal jeg indskrænke mig til at sige, at Skønnet over, i hvilket Omfang Ministeriet der kan benytte Kontoen til uforudsete Udgifter, selvfølgelig kan være elastisk. Jeg ser meget godt, at man kan anføre noget imod enkelte af disse Udgifter, og at man kunde ønske, de vare søgte ved Tillægsbevillingen, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at det i mange Tilfælde vil være meget ønskeligt for Ministeriet at handle med nogen Frihed i Forventning om, at Revisionen vil godkende dets Fremgangsmaade og Regnskabet, idet der kan være Tilfælde, hvor en Hjælp, der ikke kan ydes øjeblikkelig, bliver ganske uhenigtsmæssig og ikke kan opnaa sit Døemed. Det gælder saaledes Understøttelser til Forsøg, om hvis Betydning man først kan dømme, efter at man har støttet vedkommende til at foretage disse Forsøg, saa at man altsaa endnu ikke paa dette Tidspunkt vil kunne afgøre, hvorvidt det vil være ønskeligt at gaa til Rigsdagen og saa en særlig Bevilling. Og jeg skal dernæst sige, at netop saadanne Udgifter, som her ere paaante angaaende litterære Understøttelser i pædagogisk Døemed, have en længere Praksis for sig. Ministeriet har saaledes sikkert været i god Tro, i det Øjeblik man har fulgt samme Fremgangsmaade, som tidligere har været brugt.

Jeg kommer dernæst til Bemærkningerne til de midlertidige to- & treaarige Understøttelser til Videnskabsmænd og Kunstnere. Det ser efter Statsrevisorernes Bemærkning ud, som om Ministeriet i dette Tilfælde skulde have benyttet sig af en Fejlregning i Finanslovsforslagets Tekst paa 600 Kr. til at disponere over disse 600 Kr. uden Rigsdagens Samtykke. Dette beror paa en Fejltagelse. Finanslovsforslagets Tekst var fuldstændig rigtig udregnet til 23,900 Kr., men der er ganske vist begaaet en Fejl. Fejlen findes i Anmærkningerne, hvor man havde gjort Bemærkning om, at 600 Kr. bortfaldt paa Grund af Forfatteren Jacob Davidssens Død, men saa glemt at anføre, at disse 600 Kr. vare fordelte paa 3 andre Forfattere og Videnskabsmænd. Ved Behandlingen af Finanslovsforlaget for 1892—93 i Folketinget blev man hverken fra Tingets eller fra Ministeriets Side opmærksom paa denne Uoverensstemmelse mellem Finans-

lovsforslagets Tekst og Anmærkningerne, og Sagen kom derfor først frem ved Behandlingen af Finanslovsforlaget for 1893—94, hvor Forhandlingen i Folketinget mellem Finansudvalgets Ordfører og den daværende Minister navnlig drejede sig om, hvorvidt Ministeriet var berettiget til at disponere over Beløb, som vare faldne bort paa Grund af Dødsfald, uden Rigsdagens Samtykke. Sagen var jo den, at de 600 Kr. allerede vare givne bort i Februar Maaned 1891; det var saaledes slet ikke Ordførerens eller Finansudvalgets Mening at ville kritisere, at man havde forhøjet vedkommende Forfatteres Understøttelser, men kun at ville kritisere den Maade, hvorpaa det var slet uden Rigsdagens Samtykke. Nu er dette Spørgsmaal ikke længer aktuelt, efter at den daværende Minister er gaaet ind paa, at fremtidig vil man ikke, uden at konferere med Rigsdagen, disponere over ledigblevne Beløb. — Jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at jeg maa værgе Ministeriet imod, at man skulde have benyttet en Fejlregning i Finanslovsforslagets Tekst til Bedste for nogle Forfattere. Beløbet var udgivet allerede inden Finanslovsforslagets Affattelse, og det var kun i Anmærkningerne, at Fejlen fandtes.

Med Hensyn til Statsrevisorernes Bemærkning om Lønninger og Emolumenter under Kommunitet og den næste Post, angaaende ekstraordinære Udgifter under Kommunitetet, kan jeg ganske henholde mig til den Forklaring, som den ærede Ordfører har givet af Forholdene, der sikkert have faaet deres tilstrækkelige Belysning derigennem.

Jeg kommer saa til Slut til Bemærkningerne angaaende den Post, der i Finansbudgettet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bliver opført som „Udstud til Forberedelsesklasserne ved Kønne lærde Skole“, medens den i det Finanslovsforslag, der er vedtaget i begge Ting, lød som „midlertidigt Bidrag til et 2aarigt Artiumskursus til den højere Realskole i Kønne“. Det er det ærede Mindretal, der har ment, at Hjælpen her til burde være søgt paa Tillægsbevillingsloven, og at det saaledes ikke har været korrekt, naar Ministeriet ved Affattelsen af sit Budget har forandret Finanslovsforslagets Tekst. Ja, det er jo ganske vist et formelt Spørgsmaal. Jeg maa sige, at jeg kunde for mit Vedkommende være tilbøjelig til at finde, at naar en Minister inden Affattelsen af sit Budget skønner og er enig med vedkommende Udvalg, med hvilket han har forhandlet angaaende den Lønningslov, der nødvendiggor en anden Anvendelse af vedkommende Beløb, om, at det Beløb, der er